

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Голови Вищого арбітражного суду України щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 25 Закону України "Про Державний бюджет України на 1997 рік"

м.Київ
20 квітня 1999 року
№ 11-у/99

Справа № 2-12/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуєчий, суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Голови Вищого арбітражного суду України щодо офіційного тлумачення положень частини третьої

статті 25 Закону України "Про Державний бюджет України на 1997 рік".

Заслухавши суддю-доповідача Розенка В.І. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному поданні Голова Вищого арбітражного суду України просить дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 25 Закону України "Про Державний бюджет України на 1997 рік", оскільки реалізація цієї норми викликає спори між суб'єктами плати за землю та державними податковими органами.

Суть проблеми полягає в тому, що статтею 25 зазначеного Закону в 1,81 раза збільшені ставки земельного податку, встановлені Законом України "Про плату за землю". (У 1998 році цю норму було залишено без змін, а в статті 12 Закону України "Про Державний бюджет України на 1999 рік" зазначено, що по населених пунктах, грошова оцінка земель яких не проведена, застосовуються ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 Закону України "Про плату за землю", збільшені в 2 рази). На цій підставі податкові органи здійснюють донарахування плати за землю, стягують з підприємств, установ, організацій фактично завищену плату, застосовуючи фінансові санкції.

Разом з тим, зазначається у поданні, Законами України "Про бюджетну систему України", "Про систему оподаткування" та "Про плату за землю" визначено, що в законі про державний бюджет не можна встановлювати нові, змінювати чи скасовувати існуючі податки, збори, інші обов'язкові платежі та вносити зміни до чинного законодавства. Крім того, ставки податків і зборів можуть бути встановлені чи змінені лише в законах про оподаткування і не пізніше ніж за три-шість місяців до початку нового бюджетного року.

2. З конституційним поданням до Конституційного Суду України звернувся Голова Вищого арбітражного суду України, однак Конституційний Суд України визначив (справа № 2-46/98), що ця посадова особа не віднесена до суб'єктів права на конституційне подання з питань офіційного тлумачення Конституції та законів України. Це право належить колегіальному органу – пленуму Вищого арбітражного суду України, а у період між його засіданнями – президії Вищого арбітражного суду України.

Враховуючи викладене та керуючись пунктом 1 статті 45, статтею 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Голови Вищого арбітражного суду України щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 25 Закону України "Про Державний бюджет України на 1997 рік" на підставі відсутності у автора звертання права на конституційне подання, встановленого Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ